MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 kwietnia 1959 r. **Nr 26**

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

120 — Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie trybu postępowania przy scalaniu zaległości z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych oraz w sprawie sposobu likwidacji tych zaległości 199

121 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 28 lutego 1959 r. w sprawie branżowych warunków dostaw artykułów mleczarskich 201

122 — Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 3 marca 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich 204

OBWIESZCZENIE

123 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 kwietnia 1959 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 205

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1959 r.

w sprawie trybu postępowania przy scalaniu zaległości z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych oraz w sprawie sposobu likwidacji tych zaległości.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Scalenie zaległości rolników z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe (zwanej dalej składką „PZU") oraz równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych (zwanego dalej równoważnikiem) następuje po uprzednim dokonaniu analizy stanu tych zaległości u poszczególnych dłużników oraz podjęciu przez prezydium powiatowej rady narodowej uchwały o ściąganiu tych zaległości.

§ 2. 1. Podlegające scaleniu zaległości określone w § 1 wpisuje się do księgi należności scalonych zarówno wtedy, gdy dłużnik zalega we wszystkich wymienionych w tym paragrafie rodzajach należności, jak i wtedy, gdy zalega tylko w dwóch lub w jednym rodzaju należności.

2. Księgę należności scalonych prowadzi się w formie kartoteki na kartach kontowych wzór Min. Fin. nr 189. Scalenie polega na odpisaniu zaległości z księgowości podatkowej, z księgowości Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i z księgowości równoważnika, przypisaniu ich w kartotece należności scalonych prowadzonej przez organ finansowy i podsumowaniu. Dodatku za zwłokę do kartoteki należności scalonych nie przypisuje się.

§ 3. 1. Dokonując odpisu prezydia gromadzkich rad narodowych i powiatowe inspektoraty PZU sporządzą jednocześnie w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości podlegających scaleniu i oba egzemplarze wykazów prześlą do organów finansowych. Wykazy powinny być sporządzone w układzie według wsi. Wzór wykazu jest podany w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Organ finansowy zakłada kartotekę należności scalonych, wpisując do niej najpierw odpisane z księgowości podatkowej zaległości w podatku gruntowym. Następnie organ finansowy wpisuje zaległości w składce PZU i w równoważniku, notując jednocześnie w wykazach tych zaległości numer konta dłużnika w kartotece należności scalonych. Jeżeli dłużnik zalega w dwóch lub trzech należnościach, odpowiednie pozycje po wpisaniu ich do karty kontowej w kartotece należności scalonych podsumowuje się.

3. Drugie egzemplarze wykazów zaległości z tytułu składki PZU i z tytułu równoważnika organ finansowy zwraca właściwym wierzycielom w celu odnotowania w ich księgowości numerów kont kartoteki należności scalonych. Jednocześnie organ finansowy wysyła do dłużników zawiadomienia o scaleniu według wzoru, podanego w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia. Zawiadomienie to sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy wysyła się do dłużnika za potwierdzeniem odbioru, a drugi pozostaje w organie finansowym. Drugie egzemplarze zawiadomień po dołączeniu do nich potwierdzeń odbioru przechowuje się według gromad i wsi w układzie alfabetycznym nazwisk dłużników. Po wystawieniu na należność scaloną tytułu wykonawczego dołącza się do tego tytułu potwierdzenie odbioru zawiadomienia.

§ 4. 1. Przy prowadzeniu kartoteki należności scalonych stosuje się odpowiednio przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 stycznia 1955 r. w sprawie zasad organizacji i prowadzenia rachunkowości podatków wiejskich (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 1, poz. 1).

2. W razie dokonania przez dłużnika wpłaty na należność scaloną nie na konto organu finansowego, lecz na konto PZU albo prezydium gromadzkiej rady narodowej, właściwy inspektorat PZU lub prezydium gromadzkiej rady narodowej obowiązane jest taką wpłatę odprowadzić niezwłocznie do

Narodowego Banku Polskiego na rachunek organu finansowego w celu zarachowania na należności scalone.

3. Rejestrację wpływów na poczet scalonych należności organy finansowe prowadzą w osobnym dzienniku wpłat i zwrotów. Wpływy te podlegają zarachowaniu na dochód jednostkowego budżetu powiatu w dziale 2 „Podatki i opłaty z gospodarki nie uspołecznionej", w rozdziale 7 „Należności scalone".

§ 5. 1. Organy finansowe ściągają należności scalone według zasad i w trybie określonych obowiązującymi przepisami. Na należności te wystawia się tytuły wykonawcze na podstawie kartoteki należności scalonych. Jeżeli jednak była już poprzednio prowadzona egzekucja zaległości, które uległy scaleniu, dokonane w toku tej egzekucji czynności zachowują moc prawną, a narosłe już koszty egzekucyjne obciążają dłużnika..

2. Jeżeli dłużnik należności scalonej zwróci się do organu finansowego z prośbą o rozłożenie spłaty tej należności na raty, organ finansowy może tę prośbę uwzględnić w trybie określonym przepisami o zobowiązaniach podatkowych. Rozkładanie spłaty należności scalonych na raty powinno jednak być ograniczone do wypadków wyjątkowych.

3. Umorzenie należności scalonej może nastąpić wtedy, gdy po wyczerpaniu wszelkich możliwości ściągnięcia tych należności w drodze egzekucji z ruchomości, wierzytelności i praw majątkowych prezydium powiatowej rady narodowej uchwali, że w odniesieniu do danego dłużnika nie należy stosować środków egzekucyjnych przewidzianych w ustawie z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Dusza*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. (poz. 120).

(stempel wierzyciela)

W Y K A Z

zaległości w . . . . . podlegających scaleniu i odpisanych na podstawowych kontach dłużników w księgowości wierzyciela.

Numer podstawowego konta dłużnika	Numer konta należności scalonych	Nazwisko, imię i adres dłużnika	Suma zaległości	Nr tytułu wykonawczego	Uwagi

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. (poz. 129).

Wzór zawiadomienia o scaleniu zaległości.

Stempel organu finansowego . . . . . dnia . . . . . 1959 r.

Nr . . . . . Ob. . . . . .

zamieszkały . . . . . .

gromada . . . . . .

powiat . . . . . .

Prezydium . . . . . Rady Narodowej w . . . . . — Wydział Finansowy zawiadamia, że zaległości Obywatela za lata do roku 1955 włącznie

a) w podatku gruntowym *) zł . . . . . .

b) w składkach na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń *) zł . . . . . .

c) w równoważniku pieniężnym w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych *) zł . . . . . .

razem zł . . . . . .

zostały wpisane do kartoteki należności scalonych pod nr konta . . .

Koszty upomnienia wynoszą zł . . . . . .

Zaległości te wraz z dodatkiem za zwłokę w wysokości 20% i kosztami upomnienia *) oraz kosztami egzekucyjnymi, należnymi z tytułu egzekucji wymienionych wyżej zaległych należności, należy wpłacić w ciągu tygodnia na rzecz Wydziału Finansowego do rąk sołtysa lub w kasie gromadzkiej rady narodowej albo do kasy Wydziału Finansowego lub na jego rachunek w Narodowym Banku Polskim nr . . . . bezpośrednio lub za pośrednictwem poczty.

Niewpłacenie należności w podanym wyżej terminie spowoduje wdrożenie egzekucji. Zawiadomienie niniejsze jest jednocześnie upomnieniem egzekucyjnym.

Kierownik Wydziału

. . . . . .

(podpis)

*) Niepotrzebne skreślić.

121

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 28 lutego 1959 r.

w sprawie branżowych warunków dostaw artykułów mleczarskich.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) i § 1 ust. 2 uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem (Monitor Polski Nr 33, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się branżowe warunki dostaw artykułów mleczarskich w obrocie krajowym, zawarte w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 28 lutego 1959 r. (poz. 121).

BRANŻOWE WARUNKI DOSTAW ARTYKUŁÓW MLECZARSKICH W OBROCIE KRAJOWYM

Przepisy wstępne.

§ 1. Niniejsze warunki dotyczą dostaw artykułów mleczarskich produkcji spółdzielczego przemysłu mleczarskiego, przeznaczonych na zaopatrzenie rynku.

§ 2. 1. Jednostkami uprawnionymi do zawierania umów na dostawy (przyjmowania zamówień) są organizacyjne jednostki gospodarcze spółdzielczego przemysłu mleczarskiego, odbiorcami zaś — przedsiębiorstwa handlu detalicznego i hurtowego, przemysłu gastronomicznego i zakłady prowadzące żywienie zbiorowe.

2. Wszelkie dostawy artykułów mleczarskich dokonywane są na podstawie umów zawieranych między stronami, o których mowa w ust. 1.

3. Przez zawarcie umowy dostawy dostawca zobowiązuje się dostarczyć odbiorcy określone w umowie artykuły, a odbiorca zobowiązuje się przyjąć te artykuły i zapłacić należność.

§ 3. 1. Umowa może być zawarta na okres dowolny. Umowa może mieć formę zamówienia odbiorcy, potwierdzonego przez dostawcę.

2. Z projektem umowy (zamówienia) powinien wystąpić odbiorca na 15 dni przed żądanym okresem (terminem) dostawy.

3. W zakresie dostaw mleka obowiązuje strony miesięczne uzgadnianie dostaw na 15 dni przed danym miesiącem dostawy. Jeżeli suma dostaw dziennych będzie niższa od ilości uzgodnionej na okres miesięczny z tolerancją 10%, dostawca może żądać od odbiorcy kary umownej w wysokości 0,2% od ceny zbytu.

4. Umowa powinna określać:

1) nazwę i adres dostawcy,